

A JAVASOLT TÍPUSOK, ÉS A KAPCSOLÓDÓ ALTÍPUS ÉS VÁLTOZATI TULAJDONSÁGOK ISMERTETÉSE

LÁPTALAJOK

Általános leírás

Olyan talajok, melyekben a **lebontási folyamatok az év nagyobb részében korlátozottak**, és így **nagymennyiségű le nem bomlott vagy részlegesen lebomlott szerves növényi anyag felhalmozódását eredményezik.**

Hazai körülmények között a bomlás elsődleges gátló oka a mélyen fekvő, magas talajvízzel jellemezhető területeken a víztelítettség, és ezzel kapcsolatos oxigén hiány. A le nem bomlott növényi (főként a vizes élőhelyekre jellemző nádas, gyékényes, ritkábban láperdők által termelt) maradványok felhalmozódása a **tőzegesedés**. A magasabb, hűvös területeken az egymást követő tőzegmoha generációk egymásra települt elhalt rétegei alkotják a tőzeg anyagát.

Osztályozási követelmények:

Legalább 40 cm vastag *tőzeg szintjük** van, amelynek

1. felső határa a felszínen vagy a felszíntől számított 40 cm-en belül van (nincs mélyebben eltemetődve), és
2. térfogattömege 1 g/cm³ vagy annál kisebb.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Rostostőzeges/ Vegyes tőzeges /Kotus /Mohatőzeges Sekély/Mély Lecsapolt	Karbonátos/ Gyengén karbontás Telített/ Telítetlen/ Savanyú Szoloncsákos/ Szódás (Nátriumos) Limnikus

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A láptalajok felismerése a növényi maradványok jelenléte és a láptalajok igen sötét színe alapján egyszerű. Nedves állapotban szivacszerűen préselhetőek, száraz állapotban pedig igen könnyűek.

Szelvényfelépítésükre általában több különböző mértékben bomlott szerves talajszint (H szintek) egymásra települése jellemző. A víz telített lápos területek nagy nyomás (akár emberi járás vagy ugrálás, akár járművek, művelő eszközök) hatására felszíni hullámozást mutatnak.

A lápok fekvő anyaga gyakran agyag, a talajszinteknél leírt „limnikus anyag” (L), vagy erősen meszes egyéb üledék.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Láptalajok főtípusának típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

ANTROPOGÉN TALAJOK

Általános leírás

Más talajok, melyekben az emberi tevékenység erőteljes hatása új anyagok bekeverésében, új talajszintek létrehozásában, vagy az eredeti talajszintek átalakításában megnyilvánul.

Osztályozási követelmények:

A felszíntől számított 100 cm-en belül

1. legalább 20 % *ember által létrehozott anyag** található, vagy
2. új (emberi tevékenységből származó) talajszint található, vagy
3. az eredeti talajszintek sorrendje (emberi tevékenység által) megváltozott.

Altípus és változati tulajdonságok: Kidolgozása szükséges

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

KÖVES-SZIKLÁS VÁZTALAJOK

Általános leírás

Más, általában középhegységi sekély talajok, amelyekben a felszínen vagy a felszín közelében összefüggő kemény kőzet található. Jellemzően meredek, erodált területek talajai ahol a sekély talajréteget kőzetkibúvások szabdalják.

Osztályozási követelmények:

Az összefüggő talajtakaró nem mélyebb 10 cm-nél, és azt kőzetkibúvások szabdalhatják.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Karbonátos/ Gyengén karbontás Telített/ Telítetlen/ Savanyú	textúra szerint

Helyszíni felismerésük nem problémás.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Váztalajok főtípusának Köves-sziklás váztalajok típusának megfeleltethetők.

KÖZETHATÁSÚ TALAJOK

Általános leírás

A köves sziklás váztalajoknál, mélyebb, fejlettebb talajok, azonban e talajok képződésének elsődleges akadálya a kemény talajképző kőzet felszínközelsége. Korábbi elkülönítésük a kőzet összetétele alapján történt, azonban az utóbbi évtizedek adatgyűjtése és tapasztalatai ezt nem alapozzák meg. Azonos kőzet típuson igen eltérő, és különböző kőzet típuson igen hasonló talajok képződhetnek.

Osztályozási követelmények:

A talajfelszíntől számított 25 cm-en belül *összefüggő kemény kőzet**, vagy olyan törmelék húzódik, amelyben a földes rész aránya 20 térfogat %-nál kevesebb.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Karbonátos/ Gyengén karbontás Rendzina/Ranker/Erubáz Telített/ Telítetlen/ Savanyú Humuszos	Száraztőzezes Vörös Kavicsos/Kőzettörmelékes textúra szerint

Helyszíni felismerésük: A sekélyen megjelenő keménykőzet alapján helyszíni felismerésük egyszerű.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Közethatású talajok főtípusának Rendzina, Feketenyirok (és Ranker) típusai csak altípus szinten különülnek el, és nem a kőzet, hanem karbonátosság illetve telítettségi viszonyok alapján.

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

SZOLONYEC TALAJOK

Általános leírás

Más talajok, amelyek kialakulásában jelentős szerepe volt a párologtató nedvességgazdálkodásnak és a kicserélhető nátrium és magnézium felhalmozódásának. Jellemző morfológiával és vegetációval jellemezhető talajok. A nátrium és magnézium a talajanyag duzzadást, diszpergálását okozzák, amely felszíni szerkezet leromlását és felszín alatti jellegzetes oszlopos szint kialakulását eredményezi.

Osztályozási követelmények:

Olyan talajok, amelyeknek a talajfelszíntől számított 100cm-en belül *szolonyeces felhalmozódási szintjük** van.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Kérges Szologyos Szoloncsákos Humuszos Glejes Pangóvizes Típusos	Száraztőzeget Telített/ Telítetlen/ Savanyú K Karbonátos/ Gyengén karbontás Gipszes Textúra szerint

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A szikes talajokra jellemző vegetáció, a jellemző padkás erózió forma, a nátrium diszpergáló hatásából származó igen tömődött, de lekerekített felszíni szerkezeti elemek megkönnyítik a felismerést. További gyakori bélyeg a felszínen tocsogó oldott humuszanyagokból származó barnás talajoldat, vagy annak kiszáradása után a barnás felszíni bevonat.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Szikes talajok főtípusának Réti szolonyec típusának megfelelő talajok.

SZOLONCSÁK TALAJOK

Általános leírás

Más, lúgos talajok, amelyek kialakulásában jelentős szerepe volt a párologtató nedvességgazdálkodásnak, és az oldható sók felhalmozódásának. E talajok általában ritkán tagolódnak határozott talajszintekre, azonban biológiai keverés hiányában gyakran megőrik a talajképződés kiinduló anyagának rétegzettségét.

Osztályozási követelmények:

Olyan talajok, amelyeknek a talajfelszíntől számított 50 cm-en *szoloncsákos felhalmozódási szintjük** van.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Szódás Glejes Pangóvizes Humuszos Típusos	Karbonátos/ Gyengén karbontás Szódás Gipszes Só összetétel szerint (karbonátos, karbonát-szulfátos, karbonát-kloridos) Textúra szerint

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A szikes talajokra jellemző vegetáció, a felszíni só kivirágzás és helyszínen is könnyen igazolható lúgos kémhatás alapján egyszerűen felismerhetők.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Szikes talajok főtípusának Szoloncsák típusának megfelelő talajok.

DUZZADÓ AGYAGTALAJOK

Általános leírás

Más talajok, melyek **nagy agyagtartalmuknak köszönhetően a váltakozó száraz-nedves periódusok hatására erősen duzzadnak-zsugorodnak.**

Osztályozási követelmények:

Más talajok, melyeknek

1. A felszíntől számított 100 cm-en belül van olyan talajszintjük, amelyben csúszási tükrök ék alakú szerkezeti elemek mutatkoznak, **és**
2. a felszíntől az. 1. pontban meghatározott talajszint mélységéig a talaj agyagtartalma (0,002 mm-nél kisebb frakció) legalább 30%, **és**
3. időszakosan nyíló és záródó repedéseik vannak.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Glejes / Pangóvízes Öntés Szoloncsák / Szódás (nátriumos) Típusos	Humuszos Karbonátos/ Gyengén karbonátos / Savanyú/ Telítetlen Hantos Vaskiválásos Vörös Lejtőhordalékos Közethatáros Gipszes

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A duzzadó agyagtalajok általában nagy mennyiségű duzzadó agyagot tartalmazó mállástermékeken (pl. eruptív vulkáni kőzetek mállástermékén), vagy üledékeken (pl. folyóvízi öntésanyagon) képződnek, és jellemzően a mélyebb térszínek talajai. Szelvényüket a száraz időszakban a felszínről nyíló mély (akár 1,5-2m mélységig lenyúló), és 1-2 cm széles repedések tagolják, nagy agyagtartalmuknak köszönhetően erősen tömődtek. Átnedvesedéskor a duzzadási erők feszítő hatása következtében a szerkezeti elemek elnyíródnak, és egymás felszínén csúszva, a vízszinteshez képest ált. 10-60%-os szög mentén a felszín irányába mozdulnak el. Az így keletkezett ún. csúszási tükrök sima, fényes, gyakran rovátkolt felszínnel rendelkeznek – megfelelő nedvességi állapot mellett a hasadási felszínek mentén feltárhatók. Az egymást metsző csúszási tükrök ún. ék alakú szerkezeti elemeket hoznak létre. A nyírósíkok mentén történő anyagmozgás a felszínt is deformálhatja, és mikromélyedésekből és mikrokiemelésekből álló komplex, ún. gilgai mikrodomborzatot alakíthat ki.

A duzzadó agyagtalajok új talajtípusként kerül bevezetésre. Az érvényben levő genetikus osztályozás szerint leggyakrabban Réti, Szikes, Öntés és Közethatású főtípusaikon belül fordulhatnak elő.

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

RÉTI TALAJOK

Általános leírás

Más talajok, amelyek kialakulásában jelentős szerepe volt a **talajvíz okozta időszakos víztelítettségnek**. A víztelítettség hatására a talajban redukív viszonyok, és a vas vegyértékváltásának következtében *talajvízglejes színmintázat* alakul ki.

Osztályozási követelmények:

Más talajok, melyekben a felszíntől számított 50 cm-en belül

1. A felszíntől számított 50 cm-en belül az év egy részében igazolhatók a *redukív viszonyok**, és
2. A felszíntől számított 50 és 100 cm közötti rétegben a talajmátrix legalább felében megjelennek a *talajvízglejes színmintázat** bélyegei.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Nyers /Tőzeges / Humuszos Cementált Öntés Duzzadó Szoloncsákos Szódás Típusos	Karbonátos / Gyengén karbonátos / Savanyú / Telített / Telítetlen Vaskiválásos Vörös Lejtőhordalékos Gipszes Textúra szerint

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

Mélyebb térszínek felszínközeli talajvíz szinttel jellemezhető talajai. A víztelített altalaj a vas redukciójának (Fe^{2+}) következtében szürkés színű melyben a vörös tarka foltosság (oxidált Fe^{3+} és Mn^{4+}) vasszeplők, rozsdafoltok, vas-, ill. vas-mangán borsók formájában csak az átszellőzött, a felszínnel összeköttetésben álló, elsősorban gyökérjáratok és egyéb biológiai csatornák, vagy repedések mentén található. A redukív viszonyok jelenléte a helyszínen α -dipiridil vegyszerrel igazolható, amely szabad redukált vas (Fe^{2+}) jelenlétében vöröses színreakciót ad.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Réti talajok fő típusának típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

KARBONÁT TALAJOK

Általános leírás

Felszín közelben nagy mennyiségű karbonátot tartalmazó talajok. A nagy karbonát tartalom lehet a talajképző kőzetből örökölt (pl. márga), vagy másodlagosan felhalmozódott. A humuszos szint kialakulása mellett a szintekre tagozódás egyéb folyamatai nem figyelhetők meg. Kialakulásuk gyakran lejtős területekhez kötődik, ahol a karbonát felhalmozódási szint talajpusztulás által kerül a felszín közelébe.

Osztályozási követelmények:

Puha, nagy karbonát tartalmú talajok, melyekben a felszíntől számított 50 cm-en belül van olyan legalább 15 cm vastag szint, amelynek $CaCO_3$ ekvivalensben megadott karbonát tartalma eléri a 40%-ot.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Nyers / Humuszos Cementált Kavicsos/Kőzettörmelékes	Lejtőhordalékos Közethatásos Textúra szerint

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

Helyszíni felismerésük

A nagy karbonát tartalom alapján könnyen felismerhetők. A humuszos szint általában élesen különül el. Biológiai aktivitása e talajoknak a humuszos szintre korlátozódik, melynek határa gyakran élesen különül el az alatta levő karbonátos szinttől. Ennek oka lehet szántás határa vagy a biológia keverés hiánya a nagy karbonát tartalmú anyagba.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Közethatású talajok főtipusának Humuszkarbonát talajai, az erodált, nagy karbonát tartalmú Csernozjomok, és a nagy karbonát tartalmú Földeskopárok tartoznak ide.

MEZŐSÉGI TALAJOK

Általános leírás

Elsősorban löszön vagy löszszerű üledéken, de mindig laza karbonátos kőzeten, kontinentális éghajlaton, lágyszárú füves növénytakaró alatt képződött talajok. Jellemző rájuk az erőteljes humuszosodás és a mélységgel fokozatosan csökkenő humusztartalom, továbbá a kedvező, morzsás szerkezet, és a kalciummal telített talajoldat kétirányú mozgása. Telített talajok, az adszorbeált kationok között a Ca az uralkodó. A talajvíz általában mélyen helyezkedik el. A mezőszégi talajokban az aktív biológiai tevékenység következtében jelentős a keverő hatás. Szerkezete a szántóföldi művelés hatására gyakran leromlik.

Osztályozási követelmények:

Más talajok, melyekre a humuszanyagok felhalmozódása, a kalciummal való telítettség, a kedvező morzsás szerkezet és nagy biológiai aktivitás jellemző.

Talajok, amelyek

1. olyan felszíni *mezőszégi talajszinttel** rendelkeznek, amelynek szervesanyag tartalma legalább **1,5 %**, és
2. a *humuszos talajszint* alatt 50 cm-en belül, *karbonátfelhalmozódásos talajszint** vagy másodlagos karbonátfelhalmozódás található, és
3. bázistelítettsége már a felszíntől legalább 50%.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Fekete	Vastag humuszos rétegű
Mészlepedékes	Szódás (mélyben)
Glejes (réti)	Szoloncsákos (mélyben)
Öntés	Kavicsos/Kőzettörmelékes
Duzzadó	Lejtőhordalékos
Kilúgzott	Textúra szerint

Helyszíni felismerés:

A mezőszégi talajok mezőgazdasági művelés alatt állnak, általában a szántóművelés a jellemző rajtuk. A humuszos szint barna, sötétbarna színű, morzsás szerkezetű, a talajszintek közötti átmenet fokozatos, a humusztartalom fokozatosan csökken a talajképző kőzet felé. Jellemző talajszintjei: A(sz), AB, B, BC, C. A biológiai aktivitásra utalnak az állatjáratok (gilisztjáratok, krotovinák) és a sűrű gyökérszövet. A másodlagos karbonát gyakran mészszerkezet, mészlepedék, mészgöbcecsek formájában jelenik meg. A talajképző kőzet lösz, löszös üledék.

Szerkezete a szántóföldi művelés hatására gyakran leromlik, porosodik, a szántott réteg alatt megjelenik az erősen tömődött, kagylós szerkezetű eketalp réteg.

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

Az érvényben levő genetikus osztályozás Mezőségi (Csernozjom) talajok főtípusának típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

AGYAGBEMOSÓDÁSOS TALAJOK

Általános leírás

Általában fás növényállomány alatt, változatos üledékeken és kőzeteken képződött talajok, amelyekben a dominánsan lefelé irányuló talajoldat mozgása a felszíni szintek kilúgzását, az agyag bemosódását, és ez által a talaj markáns szintekre tagozódását eredményezte.

Osztályozási követelmények:

Olyan talajok, melyek *agyagfelhalmozódási talajszinttel** rendelkeznek, amelynek felső határa a talajfelszíntől számított 1 m-en belül van.

Áltípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Száraztőzeget	Karbonátos / Gyengén karbonátos
Humuszos	Savanyú / Telített / Telítetlen
Kovárványos	Lejtőhordalékos
Podzolos	Többrétegű
Duzzadó	Közethatáros
Glejes	Kavicsos/Kőzettörmelékes
Pangóvízes	Cementált
Típusos	

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

Az agyagbemosódás következtében kialakult agyagfelhalmozódási talajszint (Bt szint) tömődött, agyagosabb textúrájú, éllel és lapokkal jellemezhető szerkezeti elemekkel (hasábos, diós vagy szemcsés talajszerkezettel) rendelkezik, szárazon repedezett. A szerkezeti elemek felületén, repedések falán, pórusokban és csatornáknál kisimult felszínű agyaghártyák találhatóak, melyek jelenléte 10x-es nagyítású kézinagyítóval (vagy vékonycsiszolatokon látható orientált agyag elhelyezkedés alapján) igazolható.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Barna erdőtalajok főtípusának Agyagbemosódásos barna erdőtalajok és Pangóvízes barna erdőtalajok típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

HOMOKTALAJOK

Általános leírás

A homoktalajok gyengén fejlett, homokos szövetű kőzeten kialakult talajok, melyeknek csekély szerves és szeretlen kolloid tartalma kedvezőtlen fizikai, kémiai és termékenységi tulajdonságokat eredményez.

Osztályozási követelmények:

Olyan talajok, melyek a talajfelszíntől számított 100 cm mélységig, vagy a 100 cm felett elhelyezkedő cementált kavics, mészkőpad, homokkő, egyéb kemény kőzet felett a szövetük durva homok, homok, vagy vályogos homok, és az ennél finomabb textúrájú rétegek összesített vastagsága kevesebb, mint 15 cm.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Nyers / Humuszos	Karbonátos / Gyengén karbonátos
Cementált	Savanyú / Telített / Telítetlen
Többréteg	Vaskiválásos
Glejes / Pangóvizes	Kavicsos/Kőzettörmelékes
Közethatáros	Szoloncsákos / Szódás
Típusos	

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A homoktalajok szövetük révén egyértelműen elkülöníthető talajok.

Az érvényben levő genetikus osztályozás Váztalajok főtípusának Futóhomok és Humuszos homok típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

BARNAFÖLDEK

Általános leírása:

Olyan talajok, amelyekben a talajképződés nem eredményezett markánsan elkülönülő szinteket, de talajszintjeik már az átalakulás bélyegeit mutatják a talajképző kőzethez képest. Általában fiatal felszíneken képződött talajok, amelyekben a humuszosodáson, kilúgzáson és a felszínalatti szintek agyagosodásán kívül erőteljesebb áthalmozási folyamatok bélyegei nem jelennek meg.

Osztályozási követelmények:

Olyan talajok, melyek a talajfelszíntől számított 100 cm-en belül *cambic szinttel** rendelkeznek.

Altípus és változati tulajdonságok:

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Száraztőzegetes	Karbonátos / Gyengén karbonátos
Humuszos	Savanyú / Telített / Telítetlen
Duzzadó	Lejtőhordalékos
Glejes	Többrétegű
Pangóvizes	Közethatáros
Rendzina/Ranker/Erubáz	Kavicsos/Kőzettörmelékes
Típusos	Cementált

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

Az érvényben levő genetikus osztályozás Barna erdőtalajok főtípusának Barnaföld típusa nagyrészt megfeleltethető az új definíciónak.

HORDALÉKTALAJOK

Általános leírás

Más talajok, melyek talajanyaga nem helyben képződött, hanem más területek felszínéről fizikai áthalmazódás útján halmozódott fel, így minden esetben minimum 0,2 % szerves szenet tartalmaz, és nem mutat más talajtípusokra jellemző kifejezett genetikai folyamatokat.

Anyaguk:

- szuszpenzióban, víz által a képződési helyétől messzire szállítódott majd rakódott le az ártéren, vagy
- lejtős területen felszíni erózióval víz (felületi lemosás, vonalas erózió, lepelerózió) vagy gravitáció révén, szállítóközeg nélküli lejtős tömegmozgással rövidtávon szállítódott, majd rakódott le lejtők alsó szakaszain, lejtők lábánál, lejtőoldalak pihenőin, homorú lejtőkön, kisebb mélyedésekben vagy völgyekben.

Osztályozási követelmények:

Más talajok, melyekben

1. *rétegzett talajanyag** jelenik meg a talajfelszíntől számított 50 cm-en belül vagy a sekélyebben megjelenő közethatárig, vagy
2. a felszíntől számított 50 cm-es mélységig, vagy a sekélyebben megjelenő közethatárig a talajanyag szerves széntartalma 0,2% fölött marad.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Öntés / Lejtő(hordalékos)	Karbonátos / Gyengén karbonátos
Tőzege	Savanyú / Telített / Telítetlen
Gyengén humuszos / Nyers	Vaskiválásos
Cementált	Textúra szerint
Duzzadó	
Glejes / Pangóvízes	
Szoloncsákos / Szódás	
Többrétegű	
Eltemetett	
Típusos	

Helyszíni felismerést és elkülönítést segítő bélyegek:

A hordalék talajok gyengén fejlett talajok, melyekre a rétegzettség, vagy nagy mennyiségű homogén talajanyag felhalmozódása jellemző. A rétegzettség megnyilvánulhat a szervesanyag tartalom szabálytalan mélységi eloszlásában vagy a fizikai féleség változásában. Mivel a felszíni talajok áthalmazódásával képződnek, ezért minden esetben jellemző a rétegekre legalább egy minimális (0,2% feletti) szerves szén tartalom. Az áthalmazott anyag forrását adó terület felszíni genetikai szintjének áthalmazódásával mély, rétegzetlen lejtőhordalék szintek keletkezhetnek, melyek meghaladják az adott talajtípus genetikájából várható szintek vastagságát. Ennek leggyakoribb példája az igen mély humuszos réteg kialakulása.

Sík, ill. kis felszíni lejtésű (0-2%) területen elhelyezkedő hordaléktalajok esetében a talajanyag minden esetben osztályozott, víz által hosszú távon szállított, lekerekített, durva vázrészek jellemzik. Az egyes rétegek között minden esetben éles határ figyelhető meg, ami jellemzően a humusztartalom változása következtében fellépő színváltás formájában nyilvánul meg.

Dombvidéki, nem sík (2%-nál nagyobb lejtésű) területen, enyhén vagy erősen tagolt felszínek esetén, lejtőlábi, ill. völgytalpi helyzetben elhelyezkedő hordaléktalajok esetében a talajanyag az esetek jelentős részében osztályozatlan; durva vázrészeket tartalmazhat: lekerekítetlen, éles törésfelszínek jellemzik.

Jellemzően fiatal talajok, melyek általában nem elégitik ki a *humuszos talajszint* kritériumait, hiszen a felszínről leerodálódott, ill. a lerakott anyag más genetikájú anyagokkal összekeveredve rakódik le.

A *-al jelölt talajszintekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik

Az érvényben levő genetikus osztályozás Öntés és lejtőhordalék talajok főtipusának típusai nagyrészt megfeleltethetők az új definíciónak.

FÖLDES KOPÁROK

Olyan talajok, amelyek nem elégítik ki a többi talajtípus követelményit. Általában képződésükben nem előrehaladott és/vagy talajpusztulással sújtott talajok, melyekben a jól elkülönülő talajszieitek nem találhatóak. Általában puha vagy aprózódott kemény kőzeten kialakult talajok.

Osztályozási követelmények:

Más („egyéb”) talajok.

Altípus tulajdonságok	Változati tulajdonságok
Karbonátos/ Gyengén karbontás	Lejtőhordalékos
Telített/ Telítetlen/ Savanyú	Kavicsos/Kőzettörmelékes
Glejes / Pangóvízes	Textúra szerint

Az érvényben levő genetikus osztályozás Váztalajok főtipusának Földeskopár típusa nagyrészt megfeleltethető az új definíciónak.

A *-al jelölt talajszieitekhez, talajtulajdonságokhoz vagy talajanyagokhoz definíció tartozik